

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸੰਖਿਆ ਛੇ

ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ: ਦਾਨੀਏਲ 11:36 ਬਾਰੇ ਯੂਰੀਆਹ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-08-14

ਅਸੀਂ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰ ਉੱਠੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਛੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

“ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਮੁੜ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਭਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜੋ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਅਭਿੰਗ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦਿਆਂ।” Selected Messages, book 2, 109.

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ ਜੋ ਯੂਰੀਆਹ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯੂਰੀਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ “ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ” ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ।

“ਆਯਤ 36. ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ ਫਲਦਾ-ਫੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਰਹੇਗਾ।”

“ਇੱਥੇ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਰਥਾਤ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਛਣ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

ਸਮਿੱਥ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਹ “ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ” ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ੁੱਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1863 ਦੇ ਵਿਦਰੋਹ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਅਧਿਆਇ 26 ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੋਹਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰਟਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਚਿੱਤਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ 1856 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸਨ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਠੱਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਠੱਗੀ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ—ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ—ਦੇ ਇਕਸਮੇਂ

ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ।

1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, 1863 ਦਾ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਯੂਰਿਯਾਹ ਸਮਿਥ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। 1863 ਤੱਕ ਯੂਰਿਯਾਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ "ਕ੍ਰੋਧ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਉੱਤਰੀ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਸ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 723 BC ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ 677 BC ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਮਰਾਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 1844 ਲਈ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 8:19.

ਆਖਰੀ ਅੰਤ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੁਰਵਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀ ਹੈ, 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕ੍ਰੋਧ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਆਇਤ ਬਾਰੇ ਸਮਿਥ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਲੱਗਣਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫਲਦਾ-ਫੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਰਹੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:36.

ਉਣਤਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ "ਰਾਜਾ" "ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਫਲਫੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।" ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਮਿਥ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਲੱਛਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤੇਈਂ ਅਤੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਪਦਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

"ਆਯਤ 23. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਮਰਯਾਦਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ, ਤਦ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ, ਅਤੇ ਗੁੜ੍ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਉੱਠੇਗਾ। 24. ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਲਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ। 25. ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫਲਣ-ਫੂਲਣ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ; ਉਹ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਖੜੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾ ਹੱਥ ਦੇ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵੰਡਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਲ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਦ 9 ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਦ 9 ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਭਿਆਨਕ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਾਜਾ।" ਮੂਸਾ ਨੇ, ਇਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਭਿਆਨਕ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕੌਮ' ਕਿਹਾ ਹੈ। Deut. 28:49, 50. ਯੁੱਧਕ ਸੈਨਿਕ

ਸਾਜ-ਸਜਾਵਟ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਭੈਂਕਰ ਦਿੱਖ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਗੁੜ੍ਹੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ।' ਮੂਸਾ ਨੇ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਧਰਮ-ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਂਗਾ।' ਇਹ ਗੱਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਬਿਲੀਆਂ, ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ, ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਫ਼ਲਸਤਿਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਲਾਤੀਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਉੱਲੰਘਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਮਾਪ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ।" ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਉੱਲੰਘਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਠੋਰ ਦੰਡ ਲਿਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀ, ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ, ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਹੇਠ ਆਏ।

"ਤਾਕਤਵਰ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।' ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿਚਲੀ ਫੁੱਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਰਤਦੀ ਸੀ।

"ਉਹ ਅਚੰਭਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ।' ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇਗਾ ਜੋ 'ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ' ਸਨ; ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵੇਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਲੱਖ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ, ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਰੋਮ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ ਪਾਪਾਈ, ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਕਰੋੜ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਫਲਣ-ਫੂਲਣ ਦੇਵੇਗਾ।' ਰੋਮ ਹੋਰ ਸਭ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਧੋਖੇ ਦੀ ਨੀਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ—ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਰੋਮ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ।

"ਅਤੇ ਰੋਮ ਨੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ। 'ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾ ਹੱਥ ਦੇ ਟੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ,' ਇੱਕ ਐਸਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 2 ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਟ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।" Uriah Smith Daniel and the Revelation, 202–204.

ਸਮਿਥ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਵਿੱਚ ਲੇਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਲੀਸੀਆਈ ਰਾਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਰਾਜਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ "ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ," ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੋਮ "ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰੇਗਾ," ਤਦ ਸਮਿਥ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਰਾਜ" ਜੋ "ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤਕ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇਗਾ," ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਹੀ ਉਹ ਲੁਟੇਰੇ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਟੇਰੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਸਮਿਥ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਹ ਬਚਾਵ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੌਦਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੋਮ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਾਜਾ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ।" ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਾਜਾ "ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ।" ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ "ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗੀ," ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:5, 6.

ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਾਨ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫਲਦਾ-ਫੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਰਹੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:36.

ਮਨੁੱਖੀ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਨੇਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਸ ਸਪਸ਼ਟ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਭਾਵਾਰਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਾ ਨਾ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ਅਰਥਾਤ ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 2 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:2, 3.

ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ," ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ, ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਜੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਿਥ ਕੋਲ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਸ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਿਆਕਰਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਖਾਮੀਭਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਮਰੇੜ ਕੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਯਤਨ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਟੱਲ ਬਚਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਧਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹਨੇਰੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਦੀਵੇ ਉੱਤੇ, ਜਦ ਤਕ ਦਿਨ ਨਾ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉੱਗੇ: ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੇ। 2 ਪਤਰਸ 1:19-21।

ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਿਥ ਦੀ ਲਾਗੂ-ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ, ਲੂਈਸ ਵੇਅਰ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹਾਂਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਸਮਿਥ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਡਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਿਥ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤੁਰਕੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਮਿਥ ਦੇ ਮੰਚ ਨੇ ਆਰਮਗੈਡਨ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਲਾਗੂ-ਵਿਆਖਿਆ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ। 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਇੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਮ ਡੋਨਾਲਡ ਮੈਨਸੈਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਮੈਨਸੈਲ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੜੀ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਯੁੱਧ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸੁਸਮਾਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਟਰਕੀ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੱਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਮਿਥ ਦੀ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਚਰਚ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਸਮਿਥ ਦੇ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਸੰਬੰਧੀ ਖਾਮੀਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਸੁਸਮਾਚਾਰਕ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਚਰਚ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜੰਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਖਾਮੀਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਗੁਆ ਲਏ ਜਿੰਨੇ ਉਸ ਨੇ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਮੂਲਭੂਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਛੱਤੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਮਿਥ ਦੇ ਤਰਕ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਦੀ ਰੇਤਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਦੋਵੇਂ ਜੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਆਰਮੇਗੇਡਨ ਬਾਰੇ ਸਮਿਥ ਦੇ ਖਾਮੀਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ, ਜੋ ਜੰਗਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇੜਾਂ ਦੇ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਹੜੱਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੇੜੀਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ। ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਗੂਰ, ਜਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਅੰਜੀਰ ਤੇੜਦੇ ਹਨ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਚੰਗਾ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਖਰਾਬ ਰੁੱਖ ਮੰਦਾ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਮੰਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਰੁੱਖ ਚੰਗਾ ਫਲ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਵੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ। ਮੱਤੀ 7:15-20।

ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਿਥ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਅਤੇ ਹਰ-ਮਰਿੱਦੋਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਟੋਰਾ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਫੁਰਾਤ ਉੱਤੇ ਉੱਡੇਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਬ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡੱਡੂਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅਜਗਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਦਭੁੱਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ। ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚੇਰ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਸੰਭਾਲੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨੰਗਾ ਨਾ ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਲਾਜ ਨਾ ਵੇਖਣ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਮਗਿੱਦੋਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 16:12-16।

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੀਖਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਬਲਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਅਜਦਾਹੇ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਹਨ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ," ਜੋ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ "ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।"

ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਜਦੋਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਸੰਭਾਲੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਦੇ ਪੰਜ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜੋ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ।
ਨੀਤਿਵਚਨ 29:18.

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "perish" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨੰਗਾ ਕਰ ਦੇਣਾ", ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, "ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨੰਗਾ ਫਿਰੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਲੱਜਾ ਵੇਖਣ।" ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਾਰੇ ਸਮਿਥ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਨੀਂਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਜੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਨੰਗੇਪਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਝੂਠੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਨਬੀਆ ਦੀ ਪਤੀ ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਸਹਿਮਤੀ-ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸਮਿਥ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਠਪਕਾਰਿਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਭੇਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ, ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

"ਕਿ ਯਿਸੂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ, 1844 ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ—ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 13:25; ਮੱਤੀ 25:10; ਦਾਨੀਏਲ 7:13,14। ਪਰ ਮੀਖਾਏਲ ਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ, ਦਾਨੀਏਲ 12:1, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਾਂਗ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। 1844 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉੱਠਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ; ਪਰ ਮੀਖਾਏਲ ਦਾ

ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਉਸ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਿੱਚ। ਮੀਖਾਏਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹੀ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਰੱਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਾਈ ਜਗਤ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜੇ 'ਆਪਣੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ;' ਅਤੇ ਮੀਖਾਏਲ ਅਜੇ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਦੀ ਹੈ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 666 ਹੈ।" James White, A Word to the Little Flock, 8.

ਜਦੋਂ ਸਿਮਿਥ ਨੇ "ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਕਥਿਤ "ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ" ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੇਮਸ ਫ੍ਰਾਈਟ ਨੇ ਸਿਮਿਥ ਦੀ ਉਸ ਲਾਗੂ-ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨੀਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਸਮਝਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਰਿਆਹ ਸਿਮਿਥ ਅਤੇ ਜੇਮਸ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਛਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਅਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੱਛਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਸਧਾਰਣ ਵਿਆਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਮਿਥ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਹ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਆਕਰਣਕ ਬਣਤਰ ਇਹ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਹੀ ਰਾਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੁਲਬੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਸੰਬੰਧੀ ਪਹਿਲਾ ਖ਼ਰਾਬ ਵਿਚਾਰ ਅਜਿਹੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਮੂਨੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਤਿਆਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਜਨਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦੀ ਘਟਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਰੋਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਰਿਆਹ ਸਿਮਿਥ ਅਤੇ ਜੇਮਸ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਗ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਰਗ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਰਵਜਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾਣ।

1844 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਰੋਮ ਬਾਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਲਗਾਤਾਰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਝੂਠੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ "ਨਿਰੰਤਰ" ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ, ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਥੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਪਰ ਅਸੀਂ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਚੌਥੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਲਵਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ 'ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ' ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਹ ਰੇਖਾ ਉਸ ਗੱਲ-ਵਿਸਥਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

1863 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੂਰੀਆਹ ਸਮਿਥ ਅਗੁਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਅਤੇ 1856 ਵਿੱਚ ਰਿਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। ਸਮਿਥ ਦਾ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੋਮ ਸੰਬੰਧੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੱਲ ਵੀ ਮੁੜਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵੀ ਕਿ 1856 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਆਏ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਡੋਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਉਖਾੜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਮਨਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਇਹ ਸਤੰਭ ਸਦੀਵੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਬਲ ਨਾਲ ਵੀ ਅਚਲ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਹਨ।" *Evangelism*, 223.

"ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ-ਸਥਾਨ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਜੋ ਅਸਲੀ ਜੋਤ ਦੀ ਥਾਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ।" *Selected Messages*, book 2, 101, 102.

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕਤਈ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੇਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਿੰਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਈ ਜਾਣੀ। ਸੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਭਟਕੀ ਹੋਈਆਂ ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵੱਲ ਵਹਿ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਾ ਗੁਆ ਬੈਠੀਏ।" *Manuscript Releases*, volume 1, 55